

TRO & MISSION

TORGEIR LEDER FÆRØSK MENIGHED I KØBENHAVN

> SIDE 10

TEMA:
LM – EN
MISSIONS-
FORENING

> SIDE 24

NOAH STÅR BAG FÆLLESSKAB
FOR KRISTNE GAMERE

> SIDE 18

LM HADERSLEV FEJREDE NYT
MISSIONSHUS OG JUBILÆUM

> SIDE 20

DÅBSUNDERVISNING
I FJENDESKOVEN

> SIDE 38

Missionsvennen.

125 ÅR MED MAGASINET TRO & MISSION

– og stadig relevant læsning!

I begyndelsen hed det Missionsvennen og kostede 1 krone om året i abonnement.

Nu er navnet Tro & Mission – fordi du i hvert nummer får indblik i andre menneskers liv og tro – som inspiration til din egen hverdag som kristen og opmuntring til et liv i mission.

TILBUD TIL DIG UNDER 30 ÅR: FÅ RESTEN AF ÅRET FOR KUN 125 KR.

DET ER LET AT BLIVE ABONNENT

Gå ind på troogmission.dk og opret et abonnement – så modtager du Tro & Mission i din postkasse hver tredje uge.

TROOGMISSION.DK

Missionsvennen udgaar 1 Gang maa-
nedlig, koster 1 Kr. pr. Aar og kan bestilles
paa alle fgl. Postkontorer og Brevsamlingssteder
jamt hos Bladets private Abonnentsamlere,
hvor den ogsaa betales forud for 1 Aar ad
Gangen. Bladets Expedition er: Set. Hans-
stræde Nr. 1, Kjøbenhavn.

INDHOLD

- 6 LMU-støttet videoprojekt
hjalp Aneth videre

- 10 PORTRÆT
Torgeir leder færøsk
menighed i København

- 18 LM RUNDT
- > Noah står bag fællesskab
for kristne gamere
 - > Peru: Gud arbejder i det skjulte
 - > LM Haderslev fejrede jubilæum
og nyt missionshus
 - > Ny mission efter 35 år som
LM's vagtmand

- 24 **TEMA: LM – EN MISSIONSFORENING**
- > Fokus på international mission
kan føre til mere mission hjemme
 - > "Det kunne resten af
kirke-Danmark lære meget af"
 - > Vi har brug for at kunne se,
mærke og lugte missionen
 - > Opgaven er ikke færdig

- 32 **KIRKEN VERDEN RUNDT**

- 33 **NYT FRA LM**

- 34 Kære kirke, tal seksualiteten op!

- 36 **HAN LEVER**

- > Hvordan kan jeg
være til velsignelse i dag?

- 38 Dåbsundervisning kastede Simon
ud på dybt vand

- 43 Jeg arbejder på, at flere
vestjyder møder Jesus

MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN

ANSV. REDAKTØR

MHT@DLM.DK

ET PRIVILEGIUM AT VÆRE VERDENSVENDT

Det var stort, da jeg for år tilbage fik lov at overvære en nykristen kvindes første møde med et kernevers fra Første Petersbrev – og det indtryk, det gjorde på hende.

"Kast al jeres bekymring på ham, for han har omsorg for jer."

Bevidstheden om, at hun aldrig havde hørt det budskab på den måde før, gjorde, at jeg selv fik mulighed for at se verset med nye øjne, med hendes udefrakommende blik.

DET UDEFRA- KOMMENDE BLIK

Dette nummers tema, hvor vi undersøger LM's identitet som en missionsforening, er netop præget af det udefrakommende blik; et perspektiv, som ikke er sovset ind i kulturen og sædvanerne. I flere af artiklerne hører vi netop fra nogle, som ikke er opvokset i LM, og som derfor i højere grad vil lægge mærke til LM's særkender.

For selvom vi kan vide meget om LM, fordi vi kender foreningen eller kulturen indefra, kan vi til tider have svært ved at se skoven for bare træer. Helt konkret hjælper "tilflyttere" og udenforstående os "indfødte" til at opdage, hvordan blikket for den internationale mission faktisk er et særtræk ved LM. Det tænker vi måske ikke på i

det daglige, men ifølge dem skiller LM sig faktisk ud her.

AT BLIVE RUNDET AF ANDRE KULTURER

Ikke blot på vores kultur, men også på kristentroen, kan det være godt med nye, friske øjne – blikke, som kommer andre steder fra. LM driver ganske vist ikke mission for at blive inspireret eller få noget igen, men vi skal samtidig huske at værdsætte den inspiration og de perspektiver til troen, vi har adgang til som missionsforening.

Vi må huske at værdsætte den inspiration og de perspektiver til troen, vi har adgang til som missionsforening, for vi har nemlig oplagte muligheder for at blive rundet af andre kulturer end den danske.

Et eksempel kunne være de mange vidnesbyrd fra Tanzania og Cambodja om, hvordan den åndelige virkelighed faktisk findes og kan præge hverdagen. Noget, vi kan have tendens til at glemme herhjemme.

At række ud til fremmede folk og kulturer er LM's kald. Det er samtidig også vores privilegium, at vi har mulighed for at blive præget, inspireret og vejledt af kristne, som kan se sider af Gud og troen, vi selv kan mangle blik for.

FOTO: KALA LUTERBACH

38 KONFIRMANDER PÅ WEEKENDLEJR

De 38 deltagere skabte liv på Sædding Efterskole, da der var konfirmandlejr fra den 7.-9. marts.

Weekendens tema var "Kerneliv" og tog fat i, hvordan livet som kristen ser

ud med undervisning om blandt andet hverdagsliv, køn og seksualitet.

Ud over undervisningen var der "ballade i hallen" og filmhygge på programmet. Konfirmanderne stod selv for mu-

sikken og var med til at løfte sangen.

Hvert halvår inviterer LM børn i konfirmationsalderen fra klubber, kredse og frimenigheder til lejr. Næste lejr finder sted 3.-5. oktober 2025.

FOTO: SOMA BIBLIA

SOMA BIBLIAS BESTYRELSE SAMLET I ARUSHA

I begyndelsen af marts holdt bestyrelsen for LM's litteraturarbejde i Tanzania møde i Arusha sammen med den daglige ledelse og generalsekretæren for den evangelisk-lutherske kirke, Rogarth Mollel (forrest i midten).

Desuden bliver den nuværende økonomichef, Alex Mtui (nummer to fra venstre), i løbet af nogle måneder afløst af Bwigane Mwamasage.

FOTO: KARIN BORUP RAAVNBORG

TVÆRKULTUREL LEJR PÅ SOLBAKKEN. DER VAR GENSYNSGLÆDE I LUFTEN PÅ LM'S LEJRSTED VED HADERSLEV, DA 60 NYDANSKERE OG FRIVILLIGE EN WEEKEND I MARTS VAR SAMMEN OM FÆLLESSKAB OG FORKYNDELSE.

FOTO: LME

LME-ELEVER LÆRTE OM EVANGELISATION

Eleverne på linjen Fokuskristendom på Løgumkloster Efterskole er tit ude i børne- og juniorklubber i Sønderjylland og på Fyn for at holde bibeltimer og lave aktiviteter.

Den 28. februar havde de besøg af evangelist Torben Østermark, der delte ud af sine erfaringer og

gav dem en masse gode ideer.

"Det var fedt at lære lidt om, hvordan man skal lære fra sig til børn især," siger en af eleverne, Sandra Schmidt.

Christina Gehrt, der er lærer på Fokuskristendom vil gerne udvide samarbejdet, så Torben kommer og underviser to gange om året.

FOTO: HANS LILK MUNK

LM'S MISSIONSUGE BLEV SKUDT I GANG I SØNDAGS, HVOR LM-KIRKEN VESTBORNHOLM HOLDT MISSIONSFEST. BØRNENE VAR FLITTEGE TIL AT TEGNE OG KLIPPE FLAG UD, SOM KUNNE PYNTE PÅ KAGE-BORDENE.

FOTO: KG

KG-ELEVER SAMLEDE 88.000 KRONER IND TIL LIVING HOPE CENTER I CAMBODJA

Eleverne på Det Kristne Gymnasium i Ringkøbing har samlet det højeste beløb ind til mission nogensinde i gymnasiets historie.

Elevrådet ville gerne finde et projekt, hvor det var let at forklare, hvad pengene går til, og en af 1.g'erne foreslog at samle ind til Living Hope Center, som hun kendte fra Efterskolen Solgården, siger elevrådsformand Marie Louise Appel.

"Det var netop dét konkrete projekt, vi var på udikig efter."

NYE PRÆDIKANTER I VESTJYLLAND

Ved LM Vestjyllands Afdelingsgeneralforsamling den 3. marts 2025 var der forbøn for to nye kaldede prædikanter i afdelingen.

Det drejer sig om:

51-årige it-driftskonsulent i Krifa Lennart Refslund-Nørgaard, der kommer fra Herning, og 58-årige frimenighedspræst Frank Risbjerg Kristensen fra Tarm.

Livet som alenemor og selvstændig er ikke let i Tanzania. Men Aneths gå-på-mod og tro på Gud har hjulpet hende.

LMU-STØTTET VIDEOPROJEKT HJALP ANETH VIDERE

FOR 27 ÅR SIDEN VAR ANETH MBIPHILE ANSAT I ET PROJEKT I TANZANIA, HVOR HUN BLEV OPLÆRT TIL AT UNDERVISE ANDRE UNGE I BRUGEN AF VIDEO. I DAG ARBEJDER HUN MED VIDEOPRODUKTION – SELVOM KONKURRENCEN ER HÅRD.

TEKST KARIN BORUP RAVNBORG FOTO KARIN BORUP RAVNBORG, ARKIV

Hun står dér helt øverst i kirken, koncentreret og selvsikker i en flot, farvestrålende kjole med videokameraet solidt placeret på stativet, mens hun optager under den seks timer lange jubilæumsgudstjeneste i forbindelse med 75-års jubilæet for LM's første missionærer i Ulanga.

Aneth Mbiphile er en af mange kvinder i udviklingslandene, som har tilegnet sig ny viden gennem kirkebaserede projekter. Jeg kender hende helt tilbage fra vores ungdom, hvor hun var ansat i LMU-projektet "Video og Unge i Tanzania", mens jeg var udsendt som volontør.

Det er 27 år siden, vi sidst så hinanden, og gensynsglæden er stor, da vi falder hinanden om halsen.

Formålet med projektet var, at vi sammen skulle undervise stiftets unge i at skelne mellem virkelighed og fiktion i de mange videofilm, der var på markedet. En sidegevinst var, at hun og hendes mandlige kollega, Kimotta, fik en grundig oplæring i at optage og redigere video – en viden, der har været med til at hjælpe dem videre frem i livet.

FIK GRUNDIG OPLÆRING GENNEM LMU-PROJEKT

Aneth blev udvalgt blandt andre unge kvinder i stiftet for hendes gå-på-mod og engelskkund-

skaber. Umiddelbart lå det ikke lige for, at hun skulle blive god til at optage video. Hun havde aldrig før stået med et videokamera i hånden. Hun var ikke teknisk dygtig som Kimotta, der samtidig havde den fordel at have gode kontakter, som kunne hjælpe ham videre til en uddannelse inden for videoproduktion. Men Aneth kløede ihærdigt på, og hvis der var noget, hun ikke kunne finde ud af, blev hun stædigt ved, indtil hun lærte det.

Efter projektets afslutning tog hun flere kurser og brugte den nye viden om, hvordan man optager video, som en mulighed for at forsørge sin familie, fortæller hun.

"Der var mange, der vidste, jeg havde været med i video-projektet, så de spurgte mig, om jeg ville komme og optage video for dem, og så fik jeg penge for det. Da den tidligere biskop her i stiftet gik på pension, optog jeg afskedsfesten for ham. Når nogle af kirkens ansatte eller deres familie fejrede bryllup eller andre private begivenheder, blev jeg bedt om at komme og filme det."

DRØMMER OM AT FÅ SIT EGET KAMERA

I dag har hun sin egen virksomhed, Aneth Video Production, hvor hun lever af at optage video for andre til fester, bryllupper og andre pri-

Aneth i 1998 sammen med Kimotta (tv.), lederen af projektet og den daværende danske volontør.

PROJEKTET "VIDEO OG UNGE I TANZANIA"

Projektet i Ulanga-Kilombero Stift i Tanzania blev støttet af LMU fra 1. september 1996 og to år frem gennem en bevilling fra Dansk Ungdoms Fællesråd på 200-250.000 kroner.

Stiftets fire provstier udvalgte hver ti unge, som alle fik to ugers kursus i videoforståelse og -produktion.

Det er lykkedes Aneth at blive boende i sit hus, der efter forholdene er stort og velindrettet.

vate begivenheder.

Hun har haft stor succes med sin virksomhed og har opnået et godt omdømme for sin gode kvalitet i arbejdet. Men den teknologiske udvikling er gået eksplosivt stærkt selv i et udviklingsland som Tanzania, så mange i dag har en smartphone og selv kan optage amatør-videoer. Konkurrencen er derfor hård, og Aneth må kæmpe for at få arbejde.

For nylig fik hun stjålet både kamera og computer, så hun må leje noget udstyr, hver gang hun har en opgave. Det er for dyrt for hende i længden.

Derfor er hendes store drøm at få sit eget kamera, så hun kan være uafhængig igen.

"Og hvis jeg også kan få råd til en computer, kan jeg øve mig på at blive endnu bedre til at redigere. Det har jo udviklet sig meget, siden jeg startede med at lære noget, og jeg vil så gerne følge med," siger hun med håb i stemmen.

SELVSTÆNDIG OG ALENEMOR

Efter gudstjenesten i domkirken hjælper hendes ti-årige søn Moses hende med at bære tasker og kamerastativ. Sammen går vi ned til deres hus, som ligger nogle få hundrede meter fra kirken.

Da Aneth og jeg arbejdede sammen i 1997, var området uden for kirkens hovedkontor primært marker og få spredte huse

Aneth og Karin mødtes i september 2024 i forbindelse med 75-året for de første LM-missionærer i Ulanga.

og hytter. I dag er der små boder lige uden for kirkens mur, og murstenshuse ligger tæt i gaderne. Uden for et af husene sidder en flok mænd og ser fodbold på en storskærm.

Hun viser mig stolt sit hjem – et efter forholdene stort hus. Der er ikke mange møbler, men der er pænt og rent. Moses smider sig i sofaen og tænder for tv'et.

Den ældste søn går på en skole 200 kilometer længere nordpå. Aneth er ikke sammen med børnenes far, fordi de var uenige om opdragelsen. Han var muslim, og som medlem af den lutherske kirke ville hun gerne, at hendes børn skulle døbes og have en kristen opdragelse.

TAKKER GUD FOR NYTTIG VIDEN

Et videojob giver hende, hvad der svarer til omkring 800 danske kroner. Så-

Jeg takker Gud for godt helbred og for den viden, jeg har fået. Det har hjulpet mig i mit liv.

danne job har hun i gennemsnit to af om måneden. Det er dog langt fra altid, hun får så meget, for folk har generelt ikke råd til det, forklarer hun.

”Så må jeg forhandle med dem, indtil vi finder frem til et beløb, de kan betale.”

Livet er ikke let som alenemor i denne del af verden uden noget socialt sikkerhedsnet. Derfor må hun supplere

sin indtægt med at sælge ris og majs og andre grøntsager, som hun dyrker på sin mark uden for byen.

Men selvom hendes situation og fremtid ser usikker ud, har hun stadig drømmen og viljen til at lære og håbet om at kunne klare sig selv.

”Jeg takker Gud for godt helbred og for den viden, jeg har fået. Det har hjulpet mig i mit liv,” siger hun. ■

Torgeir er lige begyndt på sin kandidat i teologi på Københavns Universitet, men har stadig læseplads på DBI.

FÆRINGER ER OGSÅ OMFATTET AF MISSIONSBEFALINGEN

PÅ LMH FANDT TORGEIR PETERSEN HVILE I, AT FRELSEN IKKE AFHÆNGER AF, OM MAN KAN MÆRKE GUD, MEN AF DET, JESUS HAR GJORT. NU ER HAN SOM FORMAND FOR DEN FÆRØSKE KIRKE I KØBENHAVN OPTAGET AF, AT HANS EGNE LANDSMÆND SKAL HØRE DET BUDSKAB.

TEKST KAJA LAUTERBACH FOTO FREDERIK OVERGAARD, PRIVAT

Torgeir Petersen er færinger, men han bor ikke på en af de 18 nordatlantiske øer. Han bor i København – ligesom rigtig mange andre færingere – og de fleste af dem er under en eller anden form for uddannelse.

”Jeg bor på Øresundskollegiet på Amager, hvor der bor virkelig mange færingere. Så mange, at stedet nogle gange bliver kaldt for Færøernes 19. ø,” siger den 28-årige teologistuderende med et lille grin.

Torgeir er vokset op i en aktiv kristen familie i Klaksvik på Færøerne som den yngste af tre søskende.

”Som familie kom vi både til gudstjeneste i folkekirken og til møde i missionshuset Emmaus søndag aften. Her gik jeg også i søndagsskole, juniorkreds og – da jeg blev ældre – til ungdomsmøde fredag aften, siger han.

Selvom kristendom fyldte meget i hans liv, har han aldrig følt sig alene eller anderledes i

forhold til sine jævnaldrende. Kristendommen fylder nemlig generelt meget på Færøerne, og da Torgeir gik i folkeskolen, var det helt almindeligt at begynde skoledagen med at synge en salme.

”Et andet udtryk for, at man ikke er anderledes som kristen på Færøerne, er, at vi var op mod 100 i KFS-gruppen, da jeg gik i gymnasiet,” siger han.

”Men selvom mange færingere gerne vil med til kristne samlinger, kommer sekulariseringen også snigende ind i det færøske samfund. Dog langsommere og i mindre grad end i Danmark.”

GIK DØD EFTER NOGLE MÅNEDERS KAMP

Som teenager var Torgeir med til en række store arrangementer og lejre, hvor lovsang og inderlige vidnesbyrd om Jesus og livet som kristen fyldte meget. Det glæder han sig stadig meget over, men i bakspejlet kan han også se, at

Torgeir bor på Øresundskollegiet på Amager. Her bor der så mange færingere, at kollegiet bliver omtalt som Færøernes 19. ø.

Jeg orkede ikke længere at gøre en masse for at blive en bedre kristen.

det skabte nogle udfordringer for hans tro.

"At jeg var i sådan et intenst fællesskab, gjorde, at jeg på en eller anden måde følte, at Gud var tættere på," siger han.

"Men når jeg kom hjem, forsvandt følelserne, og så begyndte tvivlen at snige sig ind i mit sind. Jeg sad tilbage med spørgsmålene: 'Hvor er Gud blevet af?' og 'Hvorfor kan jeg ikke mærke ham på samme måde mere?' Det førte til, at jeg tænkte: 'Mon jeg overhovedet kan være frelst, når jeg ikke føler Gud?'"

"Så selvom følelsen af Guds nærhed var stærk på lejrene og til de store arrangementer, kunne jeg ikke hvile i det, men søgte hele tiden at få nye åndelige oplevelser. Jeg prøvede at tage mig sammen for at søge ham mere og mere – ja, det blev nærmest til en slags gerningsretfærdighed," siger han og tilføjer med et genert smil:

"Det er altså noget værre noget, når man tror, at det hele afhænger af, hvordan man føler Gud."

Efter nogle måneders kamp kom Torgeir frem til, at nu ville han ikke mere.

"Fordi det svingede så meget, var det ikke til at holde ud – hverken menneskeligt eller psykisk, og derfor valgte jeg at sige, at det var det. Jeg orkede ikke længere at gøre en masse for at blive en bedre kristen."

Han fortsatte dog med at komme i kirken, men, med hans egne ord, kom interessen for det verdslige til at fylde mere i denne periode.

LMH-OPHOLD BLEV EN ØJENÅBNER FOR EVANGELIET

Efter et halvt års tid med det, der for Torgeir føltes som en slags dobbeltliv, opdagede han, at han var begyndt at savne det grundlag, som han kom fra.

"Jeg fandt ud af, at uden kristendommen havde jeg ikke nogen svar på dybe spørgsmål som: 'Hvad sker der, når jeg dør?' og 'Hvad er menin-

Jeg fandt ud af, at uden kristendommen havde jeg ikke nogen svar på dybe spørgsmål.

gen med livet?” siger han.

”Derfor besluttede jeg at komme tilbage og undersøge, hvad det egentlig vil sige at være kristen.”

Flere i hans familie havde været på LMH, og hans forældre fik ham overtalt til at tage et ophold på bibelskolen. Og her gik det op for ham, at frelsen skyldes det, Jesus har gjort for ham, og ikke følelser.

”Jeg så pludselig, at det netop er dem, der føler sig magtesløse, Jesus døde for. Det blev virkelig en øjenåbner for mig,” siger han.

”Der er en kæmpe stor modsætning i kristendommen, nemlig at selvom du ikke oplever dig elsket eller oplever, at du er for stor en synder til at være Guds barn, så elsker Gud dig stadigvæk. Jeg må vide, at jeg er Guds barn, selvom jeg ikke kan mærke Gud.”

Den erkendelse betyder ikke, at alle udfordringer er forsvundet for Torgeir.

”Mit liv som kristen er stadig op og ned, men jeg bygger det ikke på følelser, men på Jesu død og opstandelse.”

VIL GERNE RÆKKE BIBELENS TRØST OG HÅB TIL ANDRE

Tanken om at læse teologi har altid rumsteret i hans sind – uden at han helt ved hvorfor.

”I begyndelsen var det, fordi jeg syntes, Bibelen er en spændende bog, men jeg er blevet mere og mere opmærk-

som på, at hvis sandheden er i Bibelen, bør man gøre noget for at sætte sig ind i den. Den giver en kæmpe stor trøst og håb til mennesker i en verden, der er præget af synd, og det vil jeg gerne undersøge nærmere og være med til at dele ud til mennesker,” siger han.

”Mine egne erfaringer med, hvordan jeg er blevet sat fri fra gerningsretfærdighed, er en stor motivationsfaktor. Jeg vil nemlig gerne række den frihed til andre, der kæmper med det samme.”

Torgeir har læst sin bachelor på Dansk Bibil-Institut og er lige gået i gang med at læse til kandidat på Københavns Universitet.

”Jeg begyndte på DBI, fordi deres kerneværdier – tillid til Bibelen, glæde over evangeliet og kærlighed til mennesker – betyder meget for mig. Og jeg fortsætter på KU, fordi det giver mig mulighed for at blive folkekirkepræst. Jeg ved ikke, om det er det, jeg skal, men jeg vil ikke udelukke noget på forhånd.”

Indtil videre har det været en god oplevelse at læse på KU.

”Jeg er meget glad for den teologiske rygsæk, jeg har med fra DBI. Den giver mig et klart ståsted, men det er også givende at møde flere vinkler på tingene, som kan udvikle sig til gode samtaler.”

GUD HAR KALDET MIG TIL AT VÆRE FORMAND FOR ELIASKIRKEN

Ligesom Torgeir ikke har gjort sig no-

gen tanker om, hvad han skal bruge teologiuddannelsen til, har han heller ikke planer om, hvornår han vender tilbage til Færøerne. Han tænker dog, at det nok vil være naturligt på et eller andet tidspunkt.

”Men jeg lader Gud om, præcist hvornår og under hvilke forhold det bliver,” siger han.

Indtil videre engagerer han sig i kristent arbejde blandt de mange færinger i København, og for godt tre år siden blev han valgt som formand for den færøske menighed Eliaskirken efter et år i bestyrelsen for den.

”Som formand er det mit ansvar sammen med bestyrelsen at lede menigheden. Både rent menneskeligt, så alle føler sig set og velkommen, men også at lede dem til Jesus. Det er meningsfuldt og givende at være i den opgave,” siger han.

Han oplever imidlertid, at det også kan være udfordrende. Det skyldes, at de mange mennesker, der kommer i Eliaskirken er forskellige steder i livet. Nogle af dem er helt andre steder, end han selv er. For eksempel unge, der lige er flyttet til Danmark, eller børnefamilier, som prioriterer hjem og børn.

”Det er en stor opgave at kunne rumme alle, men det føler jeg mig forpligtet til som formand.”

En anden udfordring ved formandsposten er Torgeirs alder.

"Jeg er ung af en formand at være, men føler mig heldigvis ikke alene. Vi hjælper hinanden i bestyrelsen med at bære ansvaret, og der er mange overbærende mennesker i menigheden, som vil Eliaskirken det bedste," siger han og fortæller, at han er meget taknemmelig for den store indsats, som stort set alle yder ved at have en opgave i et af menighedens mange teams.

"Alle hjælper hinanden i opgaverne som færøsk kirke i Danmark med alle de udfordringer, som det kan rumme."

Noget andet, der gør, at han ikke føler sig alene som formand, er, at han føler sig som del af historien. Han kender mange tidligere medlemmer i Eliaskirken, der er flyttet tilbage til Færøerne – også tidligere formænd – som han kan sparre med.

Og så er der hele det bibelske aspekt.

"Vi kan læse flere steder i Bibelen, at Gud kalder unge, for eksempel profeten Jeremias. Gud kalder ikke dem, der tror, de er udrustede og har styr på det hele, men han udruster dem,

Som ung på Færøerne tog Torgeir og hans venner ofte på vandretur i fjeldet.

Gud kalder ikke dem, der tror, de er udrustede, men han udruster dem, han kalder. Det hviler jeg meget i og synes, jeg har oplevet det.

ELIASKIRKEN

Den færøske menighed blev startet i 1980 ud fra Eliaskirken på Vesterbro. I 2015 flyttede menigheden til Amager, hvor den lejer sig ind hos LM Kirken på Kirkegårdsvej. Trods den nye adresse valgte de at beholde navnet.

Søndagsskolen foregår i lånte lokaler på Øresundskollegiet.

FÆRØERNE

Landet består af 18 øer af vulkansk oprindelse og ligger i den nordlige del af Atlanterhavet mellem Storbritannien, Island og Norge.

Færøerne, der har cirka 54.000 indbyggere, er en delvis selvstyrende del af Rigsfællesskabet. Øerne vælger to repræsentanter til det danske Folketing, og de har valgt ikke at være medlem af EU.

Bibelen blev oversat til færøsk i 1948, og 80 procent af færingerne tilhører den evangelisk-lutherske folkekirke.

Efter mødet i Eliaskirken fredag aften bliver mange hængende i lokalerne til kaffe, brætspil og hygge.

han kalder. Det hviler jeg meget i og synes, jeg har oplevet det.”

FÆRINGER SKAL OGSÅ BLIVE DISCIPLE

Torgeir fortæller, at Eliaskirken har tre hovedaktiviteter.

Hver lørdag aften samles 30-50 mennesker til møde med prædiken, fællessang og frit vidnesbyrd. Deltagerantallet svinger meget fra semester til semester, da en stor del er studerende, som bor i København en begrænset tid. Efter mødet bliver mange hængende til kaffe, brætspil og hygge.

En anden stor aktivitet er søndagsskole søndag formiddag. Her kommer mange færøske børnefamilier, og efter bibelhistorie og børnesange er der fællesskab og hygge for de voksne, mens børnene leger.

Desuden mødes menighedens medlemmer i cellegrupper. Enten traditionelle selvstyrende bibelstudiegrupper eller discipelgrupper, hvor menigheden står for rammer og materialer, og

Torgeir læser teologi, men ved endnu ikke, hvad han vil bruge uddannelsen til.

hvor der er fokus på, hvordan Jesus praktiserede discipelskab, og hvordan man kan være disciple i hverdagen.

Ud over det rækker Eliaskirken også ud til de mange færing i København, der ikke har deres faste gang i kirken. Det gør de ved at tilbyde flyttehjælp til alle.

"At tilbyde hjælp kan nemlig være en måde, hvorpå man kan vise lidt af Guds kærlighed gennem det, man gør med sine hænder og fødder," forklarer Torgeir.

Han tilføjer, at selvom færingerne lever adskilt på de 18 øer og er meget forskellige, holder de sammen og regner sig for ét og samme folk, der bor i ét land. Derfor er mange ekstra opmærksomme på at hjælpe hinanden, når det er muligt – også selvom man ikke kender hinanden personligt.

"Forskelligheden og det uforudsigeli-

ge ø-liv, hvor vejret har meget at sige, er med til at forme færingerne og har givet dem en afslappet holdning til tilværelsen: 'Det hele skal nok gå-agtigt. Og hvis ikke det gør, så går det nok alligevel,' siger han.

Selvom det kun er en lille procentdel af færingerne i København, der kommer i Eliaskirken, mener Torgeir, at det er meget vigtigt at have et færøsk kristent fællesskab i København, som har til formål at række ud til flere med

evangeliet.

"Det er min erfaring, at færing bedst når ud til færing. Vi forstår og kender kulturen og kan være et indbydende fællesskab, hvor man kan komme og føle sig set, og hvor man kan høre en prædiken og synge på færøsk," siger han.

"Faktisk ser jeg den som en del af missionsbefalingen. Jesus siger: Gør alle folkeslag til mine disciple – det gælder også færingerne." ■

Noah vil gerne hjælpe kristne gamere med at finde sammen. Platformen "Guds gamere" findes på Discord.com.

Noah står bag fællesskab for kristne gamere

MAN HAR BRUG FOR LIGESINDEDE AT DELE SIN TRO MED. OG SÅ ER DET LIGEGYLDIGT, OM DET ER DIGITALE ELLER FYSISKE VENSKABER, MENER NOAH, DER HAR OPRETTET SPILLEPLATFORMEN "GUDS GAMERE".

TEKST KAJA LAUTERBACH FOTO KAJA LAUTERBACH

Noah Peters-Lehm vil gerne have flere tætte kristne venner, men han synes, det er svært at navigere i det fysiske fællesskab.

"Til gengæld har jeg rigtig let ved at tale i et digitalt fællesskab, og da jeg forestiller mig, at jeg ikke er den eneste, der har det sådan, har jeg oprettet en server på det sociale medie Discord, der hedder *Guds gamere*. Det fungerer lidt som Messenger, men er målrettet folk, der spiller meget," siger den 18-årige STU-studerende fra Store Lyngby vest for Hillerød.

Guds gamere er et online fællesskab, hvor unge kristne gamere kan mødes og spille sammen. Målgruppen for spillefællesskabet er kristne, der som Noah ikke har kristne barndomsvenner fra

skolen eller et andet kristent børnefællesskab, og som synes, det er nemmere at tale med folk digitalt end ansigt til ansigt. Og det er hans erfaring, at der er mange, der har det sådan.

Alligevel håber han, at nogle af de nye digitale venskaber kan blive så tætte, at de kan mødes i virkeligheden senere hen.

ALLE KAN VÆRE MED

"Jeg gør det her, fordi det er vigtigt at have kristne venner. Og så er det ligegyldigt, om det er digitale eller fysiske venner," siger han.

"Det er nemlig svært at vedligeholde sin tro, hvis man er alene – også selv om man har en kristen familie. Man har brug for at tale om sin tro med li-

gesindende."

Noah understreger, at alle, der har lyst til at spille computerspil, kan være med. Der er ingen krav om erfaring, og han er klar til at hjælpe nye spillere til rette."

"Dem, der gerne vil være med, skal fortælle mig, hvilket spil de spiller, og så hjælper jeg dem med at finde sammen," siger han.

"Fordi det hele foregår digitalt, er det imidlertid meget vigtigt, at man har en funktionel mikrofon. Det er det til alle former for computerspil, hvor man kan komme i kontakt med mennesker i hele verden," siger han og tilføjer, at han selv har flere computerspilsvenner i USA og andre lande via Discord ■

PERU: GUD ARBEJDER I DET SKJULTE

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN FOTO ARKIV

Emil og Julie Solgaard, som er missionærer i Peru, har været med til at genstarte en luthersk kirke, som blev lukket for over ti år siden. For noget tiden siden var Emil så med nogle lokale på en kristen ungdomslejr ved kysten.

"Der mødte vi nogle andre, som også var fra Cuzco. Og det undrede mig, for jeg troede, at vi var de eneste fra Cuzco på lejren. Men det viser sig, at der var nogle, som har været en del af den gamle lutherske kirke, som lukkede," fortæller han.

De kunne fortælle, at Gud havde arbejdet i deres liv, siden kirken lukkede. Gud havde i den tid brugt dem i en anden kirke, hvor de havde ledt nogle cellegrupper, og de havde blandt været med til at række ud til børn i junglen under coronapandemien.

"Det fortæller mig, at missionsarbejdet kan have usynlige ringvirkninger

– og at Gud kan gøre store ting, som vi ikke altid kan se med det samme," siger Emil.

Julie og Emil Solgaard har været med til at genstarte menigheden i Cuzco.

BIBELSKOLE I AREQUIPA HAR IGEN STUDERENDE

Efter nogle år uden studerende er der igen liv på bibelskolen *Setela* i Arequipa, hvor ni unge er begyndt på tre års teologistudier.

Opstarten var den 5. marts, hvor cirka 40 personer deltog i en åbningsgudstjeneste. Både den evangelisk-lutherske kirke i Peru, IEL-P, og Marianne Lindtjørn, der er landrepræsentant for Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM), bragte hilsner.

"Du havde et formål med at søge ind og begynde at studere. Det må

du ikke glemme, selv om dagene kan være grå," sagde Marianne Lindtjørn til de nye studerende.

STÅR OVER FOR EN SPÆNDENDE TID

De nye studerende kommer fra forskellige lokale kirker i Peru. En kommer fra kirken i Chiclayo i Nordperu, en anden har baggrund i den lutherske kirke i Arequipa, mens syv er fra den evangelisk-lutherske kirke i Peru.

Den 5. april fejrer *Setela*, at det

er 31 år siden, de første studerende begyndte på skolen, heriblandt den nuværende rektor, Felix Vargas.

NLM og er i en fase, hvor det skal vurderes, hvordan de bedst kan støtte kirken i Peru. Her vil *Setela* med stor sandsynlighed spille en vigtig rolle – der planlægges blandt andet en mulig overgang til digitale studier.

Dette er en forkortet udgave af en artikel på nlm.no.

LM Haderslev fejrede jubilæum og nyt missionshus

DET NYE MISSIONSHUS PÅ KLØVERVEJ VAR FYLDT TIL RANDEN, DA KREDS OG FRIMENIGHED SLOG DØRENE OP TIL INDVIELSESGUDSTJENESTE OG FEJREDE 75 ÅRS MISSIONSARBEJDE I BYEN.

TEKST KARIN BORUP RAVNBORG FOTO KARIN BORUP RAVNBORG

Søndag den 9. marts var en festdag for Luthersk Mission i Haderslev.

Det var nemlig dagen, hvor LM i Haderslev efter lang tids renovering og ombygning kunne indvie deres nye missionshus og fejre jubilæum.

LM'erne havde håbet at flytte ind i august sidste år, hvor kredsen havde 75-års jubilæum, men det var man ikke klar til på det tidspunkt. Derfor var det en ekstra stor glæde, at man nu endelig kunne holde jubilæumsfest i de ny-

I dagens anledning var der dækket op til fest for de mange gæster med fire lange bordrækker og en masse caféborde bagerst i salen.

Medlem af kredsstyrelsen Claus Andersen fortalte om oplevelser og minder fra menighedens arbejde.

istandsatte lokaler på Kløvervej 75 i den sydlige ende af byen.

170 GÆSTER TIL FEST

Festlighederne blev indledt med en indvielsesgudstjeneste i den nye store mødesal, hvor der var dækket op til 170 gæster ved fire langborde og en masse caféborde i den bagerste halvdel, hvor der var ekstra god plads til børnefamilierne.

Finn Sørensen, formand for ældsterådet i Haderslev Frimenighed, holdt prædikenen, og afdelingsformand Kurt Krüger stod for selve indvielsen, mens der i et lokale ved siden af var trylleri, sjov og forkyndelse for børnene.

Efter frokosten var der billeder og fortællinger fra LM's 75 års arbejde i Haderslev og indlæg fra forskellige arbejdsgrøner. Fire fra hver sin generation, som alle er født og bosiddende i Haderslev, fortalte om deres engagement i

missionsarbejdet.

Den yngste var LMU-formand David Jensen, som repræsenterede ungdommen og fremtiden, og den ældste var Rosa Clausen, som var datter af dem, der for 75 år siden startede kredsen i Haderslev.

Som afslutning på den festlige dag var der stillet an med det helt store traditionelle "synnejyske" kaffebord.

PLADS NOK TIL ALLE

Både børn og voksne nød godt af den gode plads i den nye 1000 m² store tidligere kontorbygning, hvor en del af lokalerne stadig bliver lejet ud til virksomheder.

Siden januar sidste år har rigtig mange i menigheden knoklet for at få huset renoveret og indrettet med mødesal, nyt køkken og nye toiletter og lokaler til de mange aktiviteter, der foregår i ugens løb: møder, gudstjene-

ster, børneklub, junior-/teenklub, LMU, tværkulturelt arbejde og meget mere.

"Vi har været velsignet med mange håndværkere i menigheden," lød det fra bestyrelsen, der også takkede alle, der både praktisk og gennem forbøn har været med til at skabe rammerne for missionsarbejdet i Haderslev i mange år fremover.

LEGEPLADS TIL BØRNENE

Mødesalen i det nye missionshus blev taget i brug første gang til menighedens julefest, og til sommer forventer man at være helt færdig med at istandsætte og møblere resten af lokalerne.

Desuden ønsker man at udnytte de gode udearealer til at lave legeplads til børnene og få endnu større og bedre parkeringsforhold. ■

NY MISSION EFTER 35 ÅR SOM LM'S VAGTMAND

ALBERT MSUMANGE HAR ALTID SET SIT JOB SOM EN DEL AF MISSIONSARBEJDET. NU ER HAN GÅET PÅ PENSION EFTER MANGE ÅRS TJENESTE, FOR HELLIGÅNDEN HAR SAGT I HANS ØRE, AT NU ER DET TID. FREMOVER VIL HAN TJENE GUD OG DRIVE MISSION LOKALT.

TEKST HELLE BECH FOTO KARIN BORUP RAVNBORG, GEIR TORE SALMELID

Kort før jul blev der holdt afskedsfest for Albert Msumange på Luthersk Retræte- og Missionscenter i Iringa, Tanzania, hvor LM tidligere drev Den danske Skole for missionærbørn – og Albert har været med hele vejen.

MED I MISSIONSARBEJDET

Han blev ansat som vagtmand i 1989 i forbindelse med byggeriet af Den danske Skole. Det var svært at finde pålidelige vagtfolk, men en af LM's missionæ-

rer havde hørt så meget godt om den unge Albert, at han bad ham træde til med det samme samt tage nogle gode folk med, så han blev leder fra starten.

På det tidspunkt var Albert muslim, men søgte aktivt efter den sande tro, tog til kristne møder og snakkede med kolleger, missionærer og venner om det. I januar 2000 oplevede han meget konkret at blive overmandet af Helligånden ved et møde og tog imod Jesus som sin frelser.

Det var også der, missionen blev lagt ind i hans hjerte.

"Jeg er nødt til at fortælle om min tro – det er vejen til Himlen, som jeg har fundet. Det er for vigtigt til at lade være," har han tidligere fortalt til *Tro & Mission*.

Siden sin omvendelse har Albert set arbejdet som vagtmand for LM som en del af missionsarbejdet. Hans filosofi er ganske enkelt, at hvis han udfører sit arbejde godt, gør han det så nemt som

I mange år har Albert mødt gæsterne med et smil ved porten til den danske grund i Iringa.

muligt for missionærerne at udføre deres arbejde, så flere kan høre om Jesus.

AFHOLDT OG RESPEKTERET

Ved afskedsfesten blev der af Alberts kolleger tegnet et billede af en person, der både er afholdt og respekteret. En god leder, som ikke er for stor til at lytte og hjælpe, og som også er velorganiseret og tydelig omkring, hvad der forventes af medarbejderne.

Peter Bech, som er landerepræsentant for LM i Tanzania og leder for alle lokale ansatte, takkede Albert for hans mange års trofaste indsats og kom med eksempler på, hvor dedikeret en medarbejder, han har været.

”Jeg er flere gange kommet ud på parkeringspladsen om aftenen og har fundet Albert i gang med at vaske bil i lyset fra en lommelygte,” fortalte han med et glimt i øjet.

Da Albert efter kollegernes hilsner og overrækkelse af gaver selv fik ordet, fremhævede han da også bilvaske-riet som et eksempel på opgaver, som en vagtmand bør kunne tage af sig selv. For ham er det nemlig en skamplet, hvis missionærerne må køre rundt i støvede og mudrede biler.

”Det falder jo tilbage på os medarbejdere, hvis folk ser, at missionærerne må køre rundt i beskidte biler,” forklarede Albert.

LYDIGHED, FLID OG TROFASTHED

Han kom med flere formanende ord til kollegerne om god arbejdsmoral, som for ham inkluderer tre vigtige ting: lydig- heds, flid og trofasthed! Blandt andet skal man komme til tiden – en velkendt udfordring i det tanzaniske samfund, hvor alt ikke er styret af klokken.

Albert bor 14 kilometer fra LM's grund i Iringa. Turen til arbejde foregik på cykel op ad et bjerg og gennem byen. For ham var den eneste legitime grund til at komme for sent, hvis cyk-

Albert og hans hustru, Monika, til afskedsfesten.

len var punkteret undervejs.

Hans konkrete eksempler vandt tydeligvis gehør og fik smilene frem rundt omkring i forsamlingen.

Det var også vigtigt for Albert at udtrykke sin store taknemmelighed og kærlighed til LM, som har gjort det muligt for ham at være med i missionsarbejdet og har bidraget til, at hans børn kunne få en uddannelse.

MERE MISSION

Vi vil huske det varme smil og den kristne hilsen, Albert i mange år har mødt os med: ”Herren Jesus være pris!”

Nu begynder et nyt kapitel. Helligånden har sagt i hans øre, at han skal slutte som vagtmand for LM og i stedet bruge kræfterne lokalt, hvor han gennem nogle tillidshverv har mange muligheder for at fortælle om Jesus. Han vil fortsat drive mission. ■

Du kan læse mere om, hvordan Albert kom til tro i artiklen fra *Tro & Mission* nr. 6/2014.

TEMA:
LM –
EN MISSIONS-
FORENING

Hvad vil det sige at være en missionsforening? Og hvordan ser det ud i LM? De spørgsmål forsøger de næste sider at gøre dig klogere på.

International mission har altid haft et særligt fokus i LM, men hvad har det betydet for foreningen at være vendt mod verden og den globale kirke – og hvilke udfordringer står LM som missionsforening over for i dag?

Og hvordan er det at blive en del af et kristent fællesskab, hvor det globale udsyn har en særlig plads – i menigheds-livet og i hjerterne?

LM'S FOKUS PÅ INTERNATIONAL MISSION KAN FØRE TIL MERE MISSION I DANMARK

KIRKEHISTORIKER KURT E. LARSEN PEGER PÅ, AT LM'S TRADITION MED AT UDSENDE MISSIONÆRER HAR EN AFSMITTENDE VIRKNING PÅ DET HJEMLIGE MENIGHEDSLIV.

TEKST KAJA LAUTERBACH FOTO STEFAN VASE ILLUSTRATION FREEPIK

International mission har spillet en meget større rolle i LM end i andre dele af folkekirken.

KURT E. LARSEN

”International mission har spillet en meget større rolle i LM end i andre dele af folkekirken. Det ser man tydeligt, når man læser LM’s udgivelser – for eksempel Tro & Mission.”

Det siger Kurt E. Larsen, der er dr. theol og professor i kirkehistorie ved Menighedsfakultetet i Aarhus.

Han tror, at LM’s begrænsede størrelse er en væsentlig årsag til det.

”Nogle af de folkekirkelige missions-selskaber er, ligesom Indre Mission, så store, at de kan hvile i sig selv, og det betyder, at folk engagerer sig i enten international mission eller mission i Danmark,” siger han.

”Men der er to steder, hvor man har formået at knytte international mission og mission i Danmark sammen: nemlig i LM og i pinsebevægelsen, hvor der er meget fokus på, medlemmerne skal være aktive både ude og hjemme.”

Kirkehistorikeren ser det som noget meget positivt, når international mission og mission i Danmark går hånd i hånd, og han forklarer, at de to former for mission har meget god indflydelse på hinanden. Han peger på, at fokus på international mission befrugter det hjemlige menighedsliv på flere områder.

”Det holder missionstanken vågen, at der hele tiden lyder et tydeligt kald til mission, som også kan være mission herhjemme. Det sætter fokus på de hvide pletter i Danmark, hvor der kun er meget lidt kristent arbejde,” siger han.

Fokus på international mission giver også mange besøg af missionærer og udenlandske kristne, og det giver input af strømninger og inspiration fra missionsområderne.

Som eksempel på det nævner han, at netop samspelet mellem kaldet til in-

Det holder missionstanken vågen, at der hele tiden lyder et tydeligt kald til mission, som også kan være mission herhjemme.

ternational mission og arbejde i Danmark førte til en åndelig storhedstid i Indre Mission i Midtjylland først i 1900-tallet, hvor Det Danske Missionselskab uddannede missionærer til Kina på en missionsskole i Herning. De kommende kinamissionærer var i praktik i missionshuse i området, og deres kald til mission havde en afsmittede virkning lokalt.

RAMMER FOR FORKYNDELSEN OG STOR LÆGMANDSBEVIDSTHED

Kurt E. Larsen slår fast, at det ikke kun er engagementet i international mission, der er kendetegnende for LM. Det er forkyndelsen og lægmandsbevidstheden også.

"Jeg opfatter Luthersk Mission som et vigtigt led i dansk kirkeliv," siger han og nævner som begrundelse, at LM gennem 160 år meget trofast har holdt

fast ved en luthersk og bibelsk forkyndelse.

"Og der er to hovedårsager til, at det har været muligt," slår han fast.

"For det første har man i over 100 år haft LMH som samlingspunkt. Den enestående trofasthed og opbakning, man møder over for højskolen og over for foreningen i det hele taget, er virkelig iøjnefaldende. Man kan stadig i dag se, at mange af de samme familienavne går igen i elevflokkene, og det giver en helt særlig samhørighed."

En anden årsag er, ifølge Kurt E. Larsen, at LM har formået at engagere rigtig mange lægfolk i arbejdet – også som prædikanter.

"Helt fra begyndelsen var det imidlertid en fast del af LM's identitet, at det

kun var kaldede prædikanter, der stod for forkyndelsen," siger kirkehistorikeren, der peger på, at der samtidig var faste rammer for, hvem der blev kaldet til prædikanter.

Han mener, at netop de rammer for forkyndelsen og prædikanterne har været med til, at troskaben mod den lutherske og bibelske forkyndelse er blevet bevaret fra generation til generation.

"Men jeg er så spændt på at se, om den udprægede lægmandsbevidsthed kan opretholdes nu, hvor der er en del frimenigheder med ansatte præster i LM," siger Kurt E. Larsen. ■

"Det kunne resten af kirke-Danmark lære meget af"

TIDLIGERE CAMBODJA-MISSIONÆRER FREMHÆVER DET STORE ENGAGEMENT OG DEN OPBAKNING TIL INTERNATIONAL MISSION, SOM GENNEMSYRER HELE LM.

TEKST KARIN BORUP RAVNBORG FOTO PRIVAT

Sara og Jesper Hansen fra Karlslunde kendte kun LM udefra og blev positivt overraskede, da de blev ansat af LM og i foråret 2021 rejste til Cambodja som missionærer.

Først dér gik det op for dem, hvor stor en rolle international mission spiller i LM.

STORT HJERTE FOR MISSION

"Der er et meget stort hjerte for mission i LM. Det store engagement og den kæmpe opbakning, vi mærkede som udsendte, var enormt opmuntrende

og en kæmpe velsignelse for os," siger parret, der var udsendt med deres børn til Phnom Penh.

Familien husker særligt de mails, de fik fra deres kontaktmenigheder under corona-pandemien: 'Vi beder for jer – vi kan godt forstå, at det er hårdt'. De blev lyspunkter og højdepunkter i en svær tid.

"Der var flere gange i løbet af missionærtiden, hvor jeg tænkte: 'Det her tror jeg ikke, vi ville kunne klare, hvis ikke der sad nogle derhjemme i Danmark og bad for os'," siger Sara.

Også på møderejser rundt i LM's kredse og forsamlinger har de oplevet en stor interesse for deres arbejde.

"Vi har besøgt byer i Danmark, vi ikke engang vidste fandtes. Alligevel kendte folk os og vidste rigtig meget om, hvad vi lavede. Det var virkelig overvældende med den store medleven, og det siger noget om den kultur, der er for international mission i LM.

EN BRIK I ET 100-ÅRIGT PUSLESPI

"LM har været en fantastisk arbejdsgiver. Hvis vi sammenlignede med an-

VAR UDSENDT AF LM TIL MISSION I CAMBODJA

Sara og Jesper Hansen og deres børn Johanne og Gustav var udsendt af LM til Cambodja fra 2021-2024.

Sara arbejdede med undervisning af tidligere prostituerede på *Daughters of Cambodia* og Jesper med undervisning af lærere på *Flame Cambodia*.

dre missionærer, vi mødte i Cambodja, havde vi bedre arbejdsforhold og var omsluttet af en meget mere professionel struktur. Det var sejt som udsending at få lov til at være en del af over 100 års missionshistorie som en brik i et stort puslespil,” siger Jesper og refererer til LM's lange erfaring med at udsende missionærer.

”Der er et stort globalt udsyn i LM og et hjerte for Guds kirke i hele verden. Det kunne resten af kirke-Danmark lære meget af.”

MÅ IKKE BLIVE EN SOVEPUDE

Det store fokus på international mission i LM må dog ikke blive en sovepude, så det går ud over lokal mission, påpeger de tidligere Cambodja-missionærer.

”Vi har alle et kald til mission, og det er ikke kun den betalte missionær, der skal fremme Guds rige.”

Derfor er parrets udfordring til LM, at den store opbakning, der er til international mission, må føre til, at den enkelte LM'er bliver en endnu større og aktiv del i at drive mission lokalt. ■

Anton Bech Braüner er præst i LM's frimenighed i Hillerød, men er selv vokset op i Indre Mission og folkekirken.

LM ER IKKE BANGE FOR DYBDEN – ELLER FOR AT LADE MISSION FYLDE

Anton Bech Braüner er præst i LM's frimenighed i Hillerød. Hans første møde med LM var som teenager, da han deltog ved nogle bibeldage på LMH. Undervisningen, han oplevede der, havde en dybde og et fokus, han ikke havde oplevet på den måde før.

”For mange, som er opvokset i LM, vil 45 minutters undervisning ikke være noget særligt, men jeg kan huske, at jeg bare sugede til mig. Både fordi der var dybde, men også fordi der var fokus på det centrale i kristentroen: hvorfor Jesus måtte dø.”

For Anton indkapsler hans første møde med LM meget præcist det, som for ham i høj grad kendetegner LM:

”Der er en evig insisteren på, at det centrale skal fylde i forkyndelsen. Og så er man ikke bange for

dybden i den kristne tro.”

Siden oplevede han også, at hvor andre kirker og kirkelige foreninger understreger vigtigheden af lokal evangelisation, blev man i LM i høj grad også mindet om kaldet til international mission.

”Det globale udsyn er ikke en selvfølge i kirken, men i LM får det lov til at fylde: man beder for eksempel regelmæssigt for det internationale missionsarbejde og der er jævnligt missionærbesøg. Det er lidt pudsigt, at der i LM er så mange, som forbinder den slags besøg med at se lysbilleder og husker det som noget kedeligt. Det gør jeg nu ikke – men det er vigtigt, at vi ikke blot bringer orienteringer fra missionslandene, men fokuserer på at fremelske en kærlighed til evangeliet og dets udbredelse.”

Det globale udsyn er ikke en selvfølge i kirken, men i LM får det lov til at fylde.

Vi har brug for at kunne se, mærke og lugte missionen

PER JØRGENSEN ER TIDLIGERE MISSIONÆR I TANZANIA OG NYESTE MEDLEM AF LM'S LANDSSTYRELSE. HAN SER MANGE STYRKER, MEN OGSÅ UDFORDRINGER, NÅR DET KOMMER TIL MISSIONSENGAGEMENTET I LM.

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN FOTO ARKIV

"Vi har et særligt sammenhold i LM. Når nogen går foran med projekter og initiativer, har LM et stærkt bagland, som bakker op og viser anerkendelse. Folk støtter op – både med forbøn, økonomi og frivillige indsatser."

Sådan vurderer Per Jørgensen fra Aabenraa engagementet i LM i forhold til mission.

DEN PERSONLIGE INDSIGT SKABER ENGAGEMENT

Når det så er sagt, har det altid været svært at engagere folk i noget, som foregår i en anden verdensdel eller på den anden side af kloden, påpeger Per. Derfor ser han potentialet i den indsats, der gøres blandt unge, hvor der arrangeres ture til LM's missionslande.

"Vi har brug for at kunne se, mærke og lugte for at blive motiveret til at engagere os i missionen."

Han ser det som vejen frem, særligt i forhold til at engagere den næste gene-

ration af LM'ere i mission, selvom det er en omkostningsfuld måde at gøre det på.

Mange lokale foreninger er nærkontakt med udsendte missionærer og sætter fokus på missionen den vej igennem. Og det er godt, synes Per.

Som tidligere missionær kender han dog også dilemmaet om, hvad man som missionær skal dele med støtterne hjemme i Danmark.

"Det er netop det personlige, som styrker relationen mellem menigheden i Danmark og de udsendte. Men det kan være svært at være helt ærlig og også fortælle om det, som er svært på det personlige og familiemæssige plan," siger han.

"Det kan være jo måske være 300 mennesker, man fortæller det til."

AT NÅ DE UNÅEDE KRÆVER OMSTILLINGSPARATHED

Ifølge Per Jørgensen udfordres LM

også af sin egen ambition om "at nå de unåede med evangeliet". LM bør nemlig have mere fokus på at give stafetten videre til lokale aktører og samarbejdspartnere, så man hele tiden kan orientere sig mod nye potentielle missions-områder, påpeger landsstyremedlemmet.

"LM's indsatser skal fra starten være med henblik på tilbagetrækning, så ansvaret på sigt kan blive lagt over på de lokale. Er vores ambition at nå de unåede, må vi være villige at flytte vores indsatser fra et sted til et andet, førend vi hidtil har gjort. Men her er vi udfordret af vanetænkning – og for langsigtede strategier, som ofte er for fastlåste," mener han.

IKKE SÅ MEGET PÅ GADEN SOM FØR

Retter man blikket mod missionsindsatsen hjemme i Danmark, ser Per en forandring i forhold til førhen.

"I min unge dage var der flere evan-

geliserende fremstød på gader og stræder. Det er vi mere tilbageholdende med i dag. Nu er der kommet mere fokus på hverdagsmissionen,” siger han.

Dette skifte betyder, at flere inviterer "møde-fremmede" med til gudstjeneste eller med i missionshuset – og det stiller krav til kulturen i vores menigheder.

”Fordi man i LM ønsker at være fuldstændig bibeltro har der ikke i særlig høj grad været plads til andre, alternative synspunkter eller holdninger. Det er godt med en klar teologisk linje, men det må ikke sætte sig i vores missionshuskultur, så vi generelt får svært ved at rumme, dem, som stikker ud. Hvis tendensen er, at vi i højere grad inviterer folk ind i vores menigheder, er det afgørende, at vores fællesskaber fremstår rummelige og åbne.” ■

▲ Flere af LM's efterskoler rejser ud for at besøge missionsarbejdet. Det ser Per Jørgensen som vejen frem i forhold til at engagere den næste generation af LM'ere i mission.

BERIT LARSEN

BERIT.KRISTIAN@GMAIL.COM

OPGAVEN ER IKKE FÆRDIG

"Nu må det være godt nok." Jeg kan gå på kompromis med mig selv. En opgave skal være færdig, og jeg er måske ikke helt tilfreds, men kan alligevel blive enig med mig selv om, at det er godt nok.

Gud er kompromisløs. I Bibelen møder vi et *nok* og et *ikke nok*.

Guds *nok* handler om din og min frelse. Min nåde er dig nok (2 Kor 12,9). Det, som Jesus gjorde, er nok. Alt er gjort til min frelse, Jesu liv, død og opstandelse – hans sejr over synd og død er fuldkommen nok. Ved troen på Jesus er jeg så at sige blevet ført hjem til ham.

Guds *ikke nok* læser vi i Esajas' Bog 49,6: "Det er ikke nok, at du som min tjener skal genrejse Jakobs stammer og føre Israels overlevende hjem."

For Gud er det ikke nok, at kun nogle få, et enkelt folk, et enkelt kontinent eller nogle få generationer skal føres hjem til ham.

Når det nu ikke er nok for Gud selv, er det så godt nok for mig, at der stadig er nogle, der aldrig har hørt om ham? Er det godt nok, at der er mennesker i mit nabolag, i vores land – ja, på vores jord, der ikke kommer med hjem?

Verset fra Esajas' Bog fortsætter med: "... derfor gør jeg dig til et lys for folkene, for at min frelse skal nå til jordens ende."

Uden Jesus er der ingen frelse, intet lys og ingen vej hjem. Guds *ikke nok* er et kald til os. Opgaven er ikke færdig. Der er så mange, der venter på at møde Jesus og blive ført hjem. Bed Jesus vise dig, hvem du skal bede for og tale med om ham.

> Danmission overvejer at skifte navn, da de oplever, at ordet mission er årsag til, at de bliver mødt med fordomme.

ER "MISSION" FOR BELASTET ET

DANMISSION OPLEVER MANGE FORDOMME PÅ GRUND AF SIT NAVN OG OVERVEJER, OM TIDEN ER INDE TIL EN NAVNEÆNDRING.

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN FOTO WIKIMEDIA

Der er forskel på hvordan folk uden for og inden for kirken opfatter begrebet "mission". Det faktum har fået Danmission, Danmarks største missionsorganisation, til at overveje en navneændring.

"Ordet mission giver internt mening og retning til vores arbejde. Det er en integreret del af Danmission, det er vores fundament og vores særlige styrkeposition," siger Louise Buch Viftrup, der er bestyrelsesformand i Danmission til *Kristeligt Dagblad*.

"Men vi må erkende, at når vi møder mennesker og organisationer, der ikke kender os, bliver vi mødt med fordomme og billeder af, hvad mission er, som er langt fra det, vi reelt arbejder med."

ARBEJDET ER DET SAMME

Ifølge hende forbinder mange mission med kolonialisme og vestlig undertrykkelse, mens andre ikke er klar over, at mission også dækker over diakonalt og socialt arbejde.

Danmissions bestyrelse er for tiden i gang med at undersøge, hvad baglandet tænker om forslaget om at ændre navn, og man regner med, at man til efteråret vil kunne lægge sig mere fast på, hvad der skal ske.

Formanden understreger, at det ikke handler om, hvorvidt man skal ændre på måden, Danmission arbejder på.

"Men vi drøfter, om missionsbegrebet er noget, vi skal blive ved med at bruge som mere end et internt kristent fagteologisk begreb," siger Louise Buch Viftrup, som dog anerkender den utryghed, diskussionen kan skabe hos nogen.

EN GENEREL TENDENS I VESTEN

Henrik Sonne Petersen, generalsekretær i Dansk Missionsråd, peger på, at det ikke blot er en diskussion, som finder sted hos Danmission, men at der er en tendens i Vesten til at lede efter alternative betegnelser for mission. Som eksempel nævner han udtryk som "tværkulturelle relationer" og "global kristenhed". Men det

ORD?

er ikke nemt at finde et ord eller udtryk, som dækker det samme. For ordet mission er dybt indlejret i kristendommen, forklarer han til *Kristeligt Dagblad*.

FORDELENE VED ORDET MISSION

Daniel Toft Jakobsen, der er generalsekretær i Mission Afrika, forstår godt, at missionsorganisationer overvejer, hvordan de skal bruge missionsbegrebet, netop på grund af de negative konnotationer.

”Men i Mission Afrika synes vi, at der er flere fordele ved, at 'mission' indgår i vores navn,” skriver han i et debatindlæg i *Kristeligt Dagblad*. Han vil derfor hellere bruge kræfter på at forklare folk, hvad han mener med ordet mission, end skrue ned for brugen af det.

Ifølge generalsekretæren tydeliggør ordet mission nemlig, at man er en organisation med et kristent ståsted, noget, som skaber en umiddelbar forbundethed med andre religiøse aktører i andre dele af verden. Og så indeholder begrebet mission både det forkyndende og diakonale aspekt ved arbejdet. ■

FOTO: FREEMK

FLERE UNGE I NORDEN ER ÅBNE OVER FOR TRO OG KIRKE

Nye tal peger på, at unge i Norge udviser større interesse for kirken og troen end tidligere. For tiden registrerer Den norske kirke nemlig flere indmeldelser og færre udmeldelser blandt unge.

Blandt de 25-34-årige har 750 meldt sig ind i kirken i 2024. Det betyder, at hver femte indmeldelse sidste år kom fra den aldersgruppe, og det er en fordobling siden 2015.

Samtidig melder stadig færre yngre sig ud. For ti år siden udgjorde de 16-34-årige mere end halvdelen af alle udmeldelser. I 2024 udgjorde de kun 29 procent.

Harald Hegstad, leder i Kirkerådet i Norge, tror, at verdenssituationen kan påvirke tallene.

”Vi spørger os selv, om det kan være, fordi flere søger mod steder, hvor de kan finde håb og dybere mening i tider, hvor verden opleves utryk,” siger han.

DANSKE UNGE VIL TALE OM TRO

Også herhjemme ser man en lignende tendens blandt unge. En evaluering af den fælleskirkelige kampagne, *Lad os tale om tro*, påpeger, at særligt de unge udviser stor åbenhed over for samtaler om tro. Før kampagnens start viste en meningsmåling, at 62 procent af de danske unge havde haft samtaler om tro. Efter kampagnens afslutning er tallet 66 procent. Tallene både før og efter kom bag på projektets styregruppe.

I en fælles kronik udtrykker kampagnens arrangører stor overraskelse over de unges modtagelse.

”Samlet set har lanceringskampagnen nået et langt større og yngre publikum, end vi oprindeligt havde forudset,” lyder det i kronikken.

USA's vicepræsident J.D. Vances forståelse af, hvad kristen kærlighed er, møder kritik fra den katolske kirkes overhoved.

KRISTNE LEDERE I EUROPA GÅR I RETTE MED USA'S NYE LEDELSE

DEN NYE LINJE I DET HVIDE HUS VÆKKER BEKYMRING BLANDT KRISTNE LEDERE I EUROPA, SOM SAMMENLIGNER USA'S NYE PRÆSIDENT MED HITLER, MENS VICEPRÆSIDENTEN BESKYLDES FOR AT UDVANDE DET KRISTNE BEGREB OM NÆSTEKÆRLIGHED.

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN FOTO WIKIPEDIA

Trods Trump-administrationens konservative ståsted blandt andet i forhold til spørgsmål om familie og køn, tager flere og flere markante kristne stemmer i Europa afstand fra den politik, som for tiden føres i USA.

SAMMENLIGNES MED HITLER

I den kristne avis i Norge, *Dagen*, som dagligt udkommer i over 15.000 eksemplarer, sammenligner Stefan Swärd, præst og politisk analytiker, situationen i USA med Tyskland i 1930'erne og retter en skarp kritik imod præsident Donald Trump

"Ligesom Trump har, havde Hitler evnen og talemåderne til at vinde massernes tillid og støtte samt tilliden fra visse grupper med stor indflydelse. Mange kristne sympatiserede med Hitler – de mente, at han stod for en styrkelse af Tysklands moral."

Videre skriver han:

"Jeg benægter ikke, at Trump har foretaget beslutninger, som mange kristne billiger, men

kristne menigheder og kristne ledere skal ikke associeres med troskab mod et bestemt politisk parti eller en bestemt politisk leder."

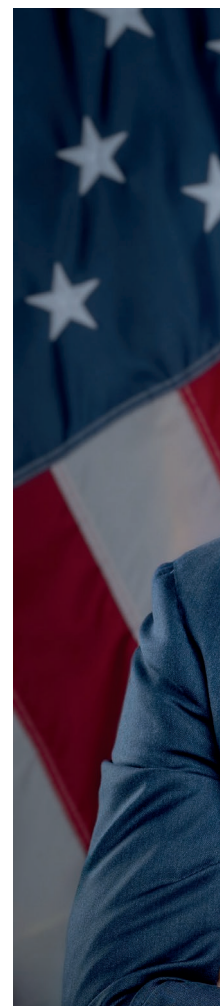
Også Jan Wessels som er en del af ledelsen i European Evangelical Alliance udtrykker bekymring, især over den politik, som Trump-administrationen fører i forhold til krigen mellem Rusland og Ukraine.

"Det er en meget uheldig vej, man har valgt ved at ekskludere Ukraine og Europa fra fredsforhandlingerne," siger han til *Evangelical Focus*.

PAVEN REAGERER PÅ J.D. VANCE-UDTALELSE

Også vicepræsident J.D. Vance møder kritik fra europæisk hånd. Den katolske kirkes overhoved retter blandt andet en slet skjult kritik mod Vances forsøg på at forsvare massedeportationer af illegale immigranter med afsæt i Bibelen.

I en optræden på Fox News forklarede J.D. Vance, at det var "en meget kristen ide" først at tage sig af sin familie, sine naboer, sit lokalsam-

fund og sine medborgere, før man begyndte at yde hjælp til resten af verden.

Efterfølgende sendte pave Frans et brev til biskopperne i USA, hvori han påpegede, at "Kristen kærlighed er ikke en koncentrisk udvidelse af interesser, der lidt efter lidt udvider sig til andre personer og grupper."

En massedeportation, som den Trump-administrationen planlægger at udføre, gør ifølge paven vold på mænds og kvinders værdighed og sætter familier i en meget sårbar situation.

PROBLEMERNE I EUROPA KOMMER INDEFRA

Der er dog ikke kun kritik rettet mod USA nye ledelse fra Europas kristne. Det kristne medlem af det finske parlament Päivi Räsänen, roser vicepræsident J.D. Vance for hans ord om ytringsfrihedens trange kår på det europæiske kontinent.

Til en konference i München i sidste måned sagde Vance under en tale, at den største trussel mod europæiske værdier, heriblandt ytringsfriheden kommer "indefra" blandt andet med reference til "woke ideologier". ■

LÆRERÅDSMØDE DEN 15. MARTS

Årets lærerådsmøde blev afholdt på soldaterhjemmet i Fredericia og bød på inspirerende oplæg og engagerede drøftelser. To hovedtemaer prægede mødet: øget samarbejde med internationale partnere samt forkyndelse og sunde kristne fællesskaber til vores tid.

Det første tema fokuserede på øget partnerskab i international mission. Generalsekretær Søren Skovgaard Sørensen synliggjorde igangværende tiltag og opmuntrede til øget inddragelse og samarbejde med de lokale kristne i Cambodja, Peru og Tanzania. Lærerådet (LR) bakkede op. Der blev lagt vægt på, at det er tid til at skifte over til en mere ligeværdig relation, hvor begge parter bidrager og lærer af hinanden.

Det andet store emne handlede om forkyndelsen til vores tid, herunder sunde kristne fællesskaber. Michael Mørch fra DBI leverede udfordrende oplæg, hvor han blandt andet sagde:

"Man kan ikke være en missionsorganisation, hvis folk skal have de korrekte holdninger, inden de træder ind ad døren."

LR drøftede efterfølgende, hvordan man kan skabe inkluderende og åbne fællesskaber, der er rummelige over for mennesker i proces, uden at give køb på sand bibelsk forkyndelse. LR er i øvrigt interesseret i at lade de unge have mere medindflydelse i vores fællesskaber.

Mødet gav også mulighed for at dele erfaringer på tværs af landet. LR havde blandt andet en drøftelse af vidnesbyrdets karakter. Her må vi lytte godt ind på hinanden, hvad vi mener, og ikke tro, at vi tænker ens på tværs af landet.

Det er afgørende for sammenhængskraften i LM, at vi for eksempel på et lærerådsmøde kan drøfte tro og være medvandrere på hinandens menigheder.

KÆRE KIRKE, TAL SEKSUALITETEN OP!

DEN SEKSUELLE LÆNGSEL ER BLANDT ANDET EN ANALOGI PÅ, HVORDAN GUD LÆNGES EFTER FÆLLESSKAB MED MENNESKER. DET PERSPEKTIV SKAL TALES OP I KIRKEN.

TEKST LOUISE HØGILD PEDERSEN FOTO PEXELS

LOUISE HØGILD PEDERSEN
PH.D.-STUDERENDE
LHP@DBI.EDU

I december var jeg begravet i at få omdannet 15 forskningsinterview fra lyd til tekst, og det store projekt i år er at få fundet ud af, hvilket guld der ligger gemt i alle de mange siders tekst.

Jeg er ph.d.-studerende i sjælesorg og har interviewet homoseksuelle og biseksuelle om deres erfaringer med sjælesorg og kirke. Det har været en gave at lytte til disse menneskers fortællinger. Det er en gave for os alle sammen, at der er nogle mennesker, som vil dele deres historie til gavn for kirken, så vi alle sammen kan opnå større indsigt og forståelse for et emne, som vi er nødt til at forstå og blive klogere på.

Et af de ord, som fylder mit hoved efter de 15 interview, er tabu. Mine informanter gav udtryk for, at mens de oplever, at sex og seksualitet sådan set fylder en del i kirken, oplever de samtidigt, at vi ikke er særlig gode til at sætte ord på det og tale om det, og når vi taler om det, så taler vi for snævert. Vi har ikke ret meget relevant at sige om seksualitet til mennesker, som falder uden for rammen af far, mor og 1,7 barn. Så bliver seksualiteten primært bare besværlig og noget, man helst bare havde været foruden.

SEKSUALITETEN FORTÆLLER, HVILKEN KRAFT GUD ELSKER MED

Det kan for nogle virke, som om vi har glemt, eller måske aldrig opdaget, hvad Gud ville med seksualiteten. Den handler selvfølgelig om

børn, nydelse og tiltrækning, men ikke kun det. Den er samtidig meget mere. Måske kan det mere være med til at gøre vores tale om seksualitet relevant for en større del af kirken.

Hvis man dykker ned i Bibelen, finder man lige så stille ud af, at seksualiteten og sex er et billede, som skal forklare os noget, skal hjælpe os med at forstå noget. Vi har den, fordi Gud har noget vigtigt, som han gerne vil kommunikere til os. Seksualiteten og den kraft, som er forbundet med den, fortæller os noget om, hvilken kraft Gud elsker os med, hvor meget han længes efter os, og hvor ondt det gør på ham, når vi vender os væk fra ham.

Guds længsel efter mig er så stærk, at for at jeg overhovedet skal kunne begynde at forstå den, skulle han bruge et kraftfuldt redskab, og derfor har vi en seksualitet. Det gælder også, når vi mærker de ødelagte dele af vores seksualitet, når den volder os besvær. Lige der får vi lov til at mærke en lille flig af Guds smerte over, når vi vender os fra ham.

Vi bliver også i seksualiteten stillet overfor, hvad vi har i vente. Nu og her har vi fællesskab med Gud, men han ville gerne give os en trailer for at vise, hvor tæt fællesskab vi skal få på den nye jord. Ikke plat forstået naturligtvis. Men igen, for at Gud skulle kunne forklare os noget om, hvor tæt vi skal forenes med ham, så skulle han bruge et billede, som kunne vise noget

Artiklen har tidligere været bragt på TilLiv.dk.

Seksualiteten peger frem mod den dag, hvor vi og Gud endelig forenes fuldstændigt.

I seksualiteten får vi lov til at mærke i krop, følelser og tanker, hvor meget Gud vil os.

om forening. Seksualiteten peger frem mod den dag, hvor vi og Gud endelig forenes fuldstændigt.

VI KAN LÆRE NOGET OM GUD I DEN SEKSUELLE LÆNGSEL

Den seksuelle længsel, som vi alle sammen oplever, er en længsel efter fællesskab. Men ikke bare fællesskab med et andet menneske, i seksualiteten min-

des jeg om, at det fællesskab, jeg dybest set længes efter og har brug for, er fællesskabet med Gud.

I den længsel kan vi lære noget om Gud. Gud står ikke uden for seksualiteten og venter på, at vi får undertrykt alt det og kommer ud til ham. Han står lige midt i den og møder os der, selvom vi ikke altid forvalter den, som han havde tænkt. I seksualiteten får vi lov til at

mærke i krop, følelser og tanker, hvor meget Gud vil os. Det inkluderer os alle sammen.

Hvis vi skal bryde det tabu, som mine informanter har oplevet, tror jeg, at vi skal lytte til nogle af de mennesker, som er i vores fællesskaber og har en anden seksualitet. Lytte til deres erfaringer og tanker, deres liv med Gud. Der er meget, vi kan lære. ■

HVORDAN KAN JEG VÆRE TIL VELSIGNELSE I DAG?

MORTEN FRIIS BEGYNDER HVER DAG MED EN MORGENBØN, HVOR HAN TAKKER GUD FOR LIVET OG BEDER OM HJÆLP TIL AT MØDE ANDRE MED GUDS ØJNE OG I HANS KRAFT.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN FOTO PRIVAT

Morten Friis er teolog, fotograf og aktiv i Fjordlandskirken i Frederikssund. De seneste måneder har han blandt andet hjulpet med at lave videoerne, der knytter sig til kampagnen "Han lever", som har været omtalt i de seneste numre af *Tro og Mission*.

Lige nu opholder han sig i Spanien, hvor han deltager i kirkeligt arbejde og missionsaktiviteter som udsendt af missionsorganisationen OM. Hans livs-

indstilling er klar: Gud har en plan, og vi er sat i Guds verden for at ære ham og møde mennesker med budskabet om, at Jesus lever.

AT SE MENNESKER

"Vi lever i en tid, hvor meget kan føles skævt og uforudsigeligt, men jeg tror stadig, at Gud har en plan med mig. Om det er på arbejde, i en hobby eller i dagligdagen, så sætter han os i kon-

tekst med andre mennesker."

Morten mener ikke, det behøver være kompliceret at møde mennesker. En simpel handling kan skabe en forbindelse. Han fortæller om sin kone, Emilie, der for nylig mødte en ukrainsk kvinde på gaden. Kvinden og hendes søn så rådvildt omkring sig, og Emilie spurgte, om hun kunne hjælpe. Det førte til et nyt fællesskab. Der kom en kvinde til et julearrangement – og må-

BRUG KAMPAGNENS MATERIALE FREM MOD PÅSKE OG JUL 2025

- Del HAN LEVER-videoerne på sociale medier.
- Uddel postkort til naboer, kolleger og venner, og inviter dem med i kirke.
- Planlæg møder og gudstjenester, der kan appellere til kirkefremmede.
- Skab mulighed for samtaler om tro.

HAN
LEVER

HANLEVER.DK

ske en dag vil hun med i kirke.

"Det handler ikke altid om store åndelige oplevelser – men om at se et menneske og spørge: Hvordan kan jeg være til velsignelse for dig?"

EN DAGLIG PRAKSIS

For Morten har det at møde mennesker været en bevidst del af hans liv i lang tid, og de sidste knap fire år har han begyndt sine dage med bøn.

"Det gør noget ved mig. Det bliver en del af min rygrad. Jeg bliver bevidst om, at jeg er Guds barn og sendt for at møde mennesker," fortæller han.

Lige nu følger han et fire-ugers sprogkursus i Spanien, hvor han dagligt bliver udfordret på, hvordan han præsenterer sig selv på et fremmed sprog – og så øver han sig i at tage troen med som en naturlig del.

"Det frelser næppe nogen, at jeg fortæller om, at vi er i Spanien for frivilligt at lave hjælpearbejde – men det kan måske åbne for en samtale om hvorfor på et senere tidspunkt.«

MOTIVATION OG BALANCE

På spørgsmålet om, hvad der driver ham, lyder det enkle svar: "Vanen. Jeg knæler ved min seng og beder min morgenbøn. Det tager ikke lang tid, men det sætter tonen for dagen. At Gud

Budskabet er, at Jesus lever – ikke bare i historien, men midt i vores liv i dag.

stadig har en plan for mig. I dag. Det hjælper mig til at møde mennesker under et nådigt for tegn."

Men hvordan balancerer man mellem at møde mennesker som relationer og som nogle, der skal høre evangeliet?

»Jeg har ikke en pointtavle foran mig. Men hvis jeg mærker, at Gud leder mig til at invitere nogen på kaffe eller til en gudstjeneste, så gør jeg det. Jeg ser mennesker som skabt af Gud, og jeg er sat ved siden af dem for at være til velsignelse,« forklarer Morten.

Ikke alle har let ved at tale med mennesker, og til dem har Morten dette råd:

»Det kan være godt at stille sig selv spørgsmålet: 'Hvordan kan jeg være til velsignelse for en anden?' Det kan handle om at hjælpe en klassekammer-

rat, der har svært ved at følge med, eller lytte når nogen deler noget personligt. Vi må godt øve os. Og vi kan altid tilbyde at bede for mennesker.«

GUDS ROLLE OG VORES ROLLE

Morten understreger, at vores rolle er at være trofaste, ikke at skabe resultater. Han forklarer:

"Min kone så en kvinde, der havde brug for hjælp, men vi beder Gud om at skabe længslen i hendes hjerte efter at søge ham. Vi kan ikke omvende mennesker, men vi kan være en del af den proces, Gud allerede har sat i gang."

Derfor skal man heller ikke være optaget af, om de møder man har med andre, fører til tro.

"Det er en befrielse at vide, at alt er i Guds hænder," siger Morten. ■

Fremmødet til dåbsundervisningen var svingende, men det endte med, at fem børn og tre kvinder ønskede at blive døbt.

Dåbsundervisning kastede Simon ud på dybt vand

AT UNDERVISE CAMBODJANERE I KRISTENTROEN BLEV EN LÆRERIG UDFORDRING FOR MISSIONÆR SIMON GAEDT POULSEN. HAN ENDTE MED AT TAGE UDGANGSPUNKT I JESUS SOM DEN STÆRKESTE MAGT.

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN FOTO PRIVAT

Simon troppede op med Luthers lille katekismus under armen og Den Augsburgske Bekendelse på dagsordenen. Men de, som var mødt op til hans første lektion i dåbsoplæring, var enten fire-fem år eller oppe i 70'erne.

"Med en flok, som spredte sig over småbørn og ældre, ville undervisning ud fra Den Augsburgske Bekendelse nok være at skyde over målet," fortæller missionær Simon Gaedt Poulsen, der bor i Siem Reap i det nordvestlige Cambodja.

"Derfor måtte jeg sadle om."

Pastor Kong, præsten i Church of Siem Reap, havde forinden fortalt Simon, at han kendte til en flok, som ønskede at lære mere om troen og at blive døbt. Simon fik til opgave at stå for dåbsoplæringen, men når han i ugerne op til undervisningsforløbet spurgte ind til, hvor mange der ville komme, hvem de var, og hvor mange lektioner det drejede sig om, var svaret fra pastor Kong hver gang: "Det må vi se".

"I mine forberedelser forestillede jeg mig, at det var ligesom dansk konfirmandforberedelse, og jeg spurgte mine gamle præst hjemme i Danmark til råds. Ud fra det lavede jeg så en undervisningsplan. Men en fastlagt plan

er en temmelig dansk måde at gøre det på, som ikke rigtig passer til forholdene i Cambodja," måtte Simon erkende.

Man kan nemlig ikke forvente, at folk kan forpligte sig til at komme til den slags undervisning. For mange er daglejere og må tage de jobs, de kan få – ofte med kort varsel. På samme måde er de små børns skolegang i pre-school præget af varierende mødetidspunkter.

Forløbet endte med at bestå af seks undervisningsgange over cirka tre måneder. Fra gang til gang deltog mellem fem og 20 personer.

ÅNDELIG VIRKELIGHED FYLDER

Simon fandt hurtigt ud af, at de fremmødte vidste meget lidt om Bibelen – derimod kendte de meget til den åndelige virkelighed.

"Jeg har mødt mange her, som fortæller at de har set en ånd eller et spøgelse," fortæller han.

Derfor blev den åndelige verden og åndskampen et centralt fokus i undervisningen.

"At Jesus er stærkere end – og har overvundet – det onde, blev betonet i lektionerne, for åndskampen fylder meget hernede. For nylig blev nogle unge studerende på LM's kollegie i

Siem Reap døbt, og de kunne netop fortælle om en intensivering af åndskampen og om åndelige angreb omkring tiden for deres dåb," siger Simon.

I en kultur, hvor frygten for forfædres ånder og onde åndsmagter er en del af hverdagen, er budskabet om, at Jesus har overvundet det onde et befriende budskab.

"At Jesus frelser fra synd, er derimod sværere at forklare en cambodjaner. De er præget af en buddhistisk tilgang til gode og onde handlinger, og troen på Jesus bliver nemt bare noget, som lægges over i vægtskålen med gode gerninger," understreger missionæren.

"Når jeg har undervist på aftenbibelskolen i byen, har jeg derfor gjort meget ud af at understrege, at i nådens virkelighed er det hele vendt på hovedet. I kristendommen ligger fokus ikke på dig eller dine gerninger."

UNDER JESU BESKYTTELSE

Hver gang de var samlet, mindede Simon de fremmødte om, at de havde mulighed for at blive døbt til februar. Fem børn endte med at sige ja. Ingen af børnenes forældre var selv kristne, men de modsatte sig ikke børnenes ønske. Også tre kvinder ønskede at bli-

Pastor Kong stod for selve dåben af de fem børn og tre kvinder den 8. februar.

Den åndelige verden og åndskampen blev et centralt fokus i dåbsundervisningen.

ve døbt. Så nu vidste de endelig, hvor mange bibler, børnebibler og sølvkors der skulle købes i dåbsgave.

”På dåbsdagen troppede de otte dåbskandidater op og blev iført hvide dåbsdragter. Pastor Kong stod i dåbsbassinet, og en efter en kom børnene og kvinderne ned i vandet, hvor præsten bad for dem og derefter nedsænkede hele deres krop i vandet,” forklarer Simon.

Efterfølgende holdt Simon en kort tale for dem. Mange cambodjanere bærer et

rødt armbånd, som ifølge kulturen virker beskyttende, når de buddhistiske munke har bedt over det. Ved dåbsceremonien blev det klippet over som tegn på, at de tilhører Jesus og nu er under hans beskyttelse. Et stærkt signal både til dem selv og til omverdenen.

VAR OFTE PÅ BAR BUND

”Jeg er meget glad og taknemmelig over de otte, som ønskede at blive døbt. Helt frem til dåbsdagen var jeg faktisk usikker på, om der overhovedet var nogen,

som ville være interesseret. En stor del af at være missionær er at blive kastet ud på dybt vand, og i denne proces har jeg ofte følt, at jeg havde svært ved at bunde,” siger han.

”Jeg havde meget lidt føling med, om de var med på det, jeg sagde – og de kunne aldrig drømme om at sige: ’Simon, det du siger, forstår jeg ikke’. Det gør man ikke her. Så hvis min undervisning har båret frugt, må det 100 procent tilskrives, at Helligånden har arbejdet i dem.” ■

FAMILIEN POULSEN ER NYE MISSIONÆRER I CAMBODJA

Simon underviser blandt andet lokale kristne på en aftenbibelskole i byen og står for Alpha-undervisning af studerende fra LM's kollegie.

Derudover driver han missionsarbejde gennem fodboldtræning i Living Hope Center og gennem outreach til lokale i Fjendeskoven.

Han er også med til at udvikle arbejdet omkring lokalsamfundet hos evangelistparret Yi og Saron.

Johannesskolen i Hillerød søger medarbejdere

- Rengøringsleder fra 1. juni 2025
 - 2-3 lærere til undervisning og støtte fra 1. august 2025
- Der er tale om både faste og vikarstillinger.

Se stillingsbeskrivelser og ansøgningsfrister m.m. på www.johsskolen.dk

Al Massira-kursus

Den 25.-27. april i Silkeborg Kirke.

Kom og få adgang til dette fantastiske videobaserede materiale.

Få undervisning i, hvordan du bruger det til at dele din tro med dine muslimske venner.

Yderligere information får hos tværkulturel konsulent Else Wiwe, danmark@almassira.org, tlf. 25786267.

Skjern Kristne Friskole søger tre lærere pr. 1. august 2025

og en pædagogmedhjælper pr. 1. maj

Vi søger pga. pension/barsel tre lærere og en pædagogmedhjælper, der sammen med os vil arbejde på at skabe *Barnets bedste skole*.

Vi søger lærere på ml. 75-100%, der bl.a. kan undervise i dansk og billedkunst i indskolingen, samt tysk i udskolingen.

Pædagogmedhjælper søges til klub ca. 23 timer pr. uge. Ansøgningsfrist er d. 3. april.

Se stillingsopslaget her: www.skrif.dk

Yderligere oplysninger hos:

Skoleleder Allan H. Hansen

Viceskoleleder Jan Risbjerg

SFO-leder Steen Sulkjær

Skolens tlf. 97351360

Heragården - et botilbud for unge med autisme - søger pædagog/ergoterapeut

Heragården i Herning søger 2 kolleger, der brænder for pædagogisk støtte til unge med autisme, herunder sensoriske og psykiske udfordringer.

Vi arbejder med afsæt i det kristne menneskesyn og vid- en inden for KRAP og autisme.

Vi søger dig, der ønsker et vikariat eller en fast stilling, fra den 1. maj eller hurtigst muligt.

Ansøgning senest den 24. marts.

På Heragården bliver du en del af en faglig udvikling med fantastiske kolleger.

Vi glæder os til samarbejdet

Læs mere på heragaarden.dk, eller kontakt
Daniel Laugesen tlf. 96273100 /
post@heragaarden.dk

JAKOBSKOLEN, FREDERIKSBERG SØGER SKOLELEDER

Vil du stå i spidsen for en kristen friskole i hjertet af København?

Vil du sammen med vores ledelsesteam skabe rammer, der får elever og medarbejdere til at blomstre? Vil du være en del af en særlig skolekultur, hvor alle kender alle på tværs af alder og klassetrin – en skole præget af Fællesskab og Fordybelse?

Deler du vores ambition om at sikre et kristent fundament og et højt fagligt niveau på en rummelig friskole, hvor alle elever løftes med den faglighed og personlighed, de hver især besidder?

Vi søger en engageret skoleleder, der:

- har talent for ledelse og gerne erfaring fra skoleverdenen
- trives med at lede og udvikle medarbejdere samt skolens ledelsesteam
- brænder for at videreføre skolens kristne værdigrundlag

Læs det fulde stillingsopslag på www.jakobskolen.dk

Ansøgningsfrist: 20. april 2025

Pedelbolig i smukke Gilleleje

Luthersk Mission søger ny pedel til missionshuset.
En bolig på 57 m² er ledig. Et godt fællesskab
og spændende opgaver venter på dig/jer.

Kontakt for mere info:

Svend Bernhard (bernhard.gilleleje@gmail.com)

eller

Lutte Olsen (lutteolsen7@gmail.com)

Er du en af vores nye lærere?

Vi mangler dig på vores skole

Vi søger 1-2 lærere
pr. 1. august 2025.

Se stillingsopslaget på
agerskovkristnefriskole.dk

Lejligheder i Aarhus

 Solrig altan og
lynhurtigt fibernet

 Gratis parkering
og delebil

 Gratis nyttehave
og plads til husdyr

Hejredalsparken.dk
Vi har bojerne — Kom med din hverdag

 Priser fra 6.480 kr.

Kender du en blind eller
svagsynet...? Så henvis til

KABB!

- Bibelen og kristen litteratur på CD-lydbog
- Gratis udlån til blinde og svagsynede
- Mere end 1100 titler - og altid nye på vej
- Katalog på www.kabb.dk
- Årligt sommerstævne

Kristeligt Arbejde Blandt Blinde

tlf.: 7591 0255
post@kabb.dk
www.kabb.dk

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening.
Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere på vores hjemmeside: mwcompounders.dk

Kontaktpersoner:

Johannes Møller: 61 31 64 85

Dan Wejse: 26 83 37 44

**Heragården er et botilbud for dig med
autisme, der ønsker et meningsfuldt liv**

Vi arbejder ud fra det kristne livs- og menneskesyn

Heragården | Koustrup Alle 15B | Lind | 7400 Herning | +45 96 27 31 00 | post@heragaarden.dk | Heragaarden.dk

penta byg a|s

pentabyg.dk

TRO & MISSION

Udgives af Luthersk Mission,
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
dml@dml.dk / 48 20 76 60
www.dml.dk

TRYK

Jørn Thomsen Elbo
Oplag 2.600
ISSN 2446-4147
ISSN 1601-975X (Tro & Mission online)

ANSV. REDAKTØR

Morten Holgård Tychsen
mht@dml.dk / 28 95 65 03

REDAKTION

Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Amalie Puggaard Poulsen, grafiker

Ideer og artikelforslag modtages gerne på
tm@dml.dk / 48 20 76 80.
Magasinets indhold er ikke nødvendigvis
udtryk for LM's ledelses holdninger.
Bibeltater er fra den autoriserede oversæt-
telse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

ABONNEMENT

Danmark: 450 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 225 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og Grøn-
land): 550 kr. pr. år.
Netabonnement: 225 kr. pr. år (unge under
30 år: 125 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke er
tilmeldt betalingservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både
gammel og ny adresse.

ANNONCER

Annoncer til næste nummer skal være
redaktionen i hænde senest tirsdag den 1.
april 2025.
Se priser og betingelser på troogmission.dk.

NÆSTE NUMMER

Tro & Mission nr. 5/2025 udkommer 11.
april.

KODE TIL TRO & MISSION ONLINE

1. kvartal 2025: 2025@T&M-1
4. kvartal 2024: Tro&M2024-4

STØT LM

Gaver til missionsarbejdet sendes til konto
2230 - 0726496390 eller via MobilePay 66288.
Se også dml.dk/støt.

SØREN ERIKSEN

LEDER PÅ CAFE KILDEN I HERNING
SER@DLM.DK

JEG ARBEJDER PÅ, AT FLERE VESTJYDER MØDER JESUS

Hvad fylder for dig lige for tiden?

Hverdagen på Cafe Kilden fylder meget på den gode måde.

Ud over det har menighedsbrevene i Johannes' Åbenbaring kapitel 2 og 3 fyldt en del, fordi jeg skal holde et par bibeltimer over emnet "Frafaldets fare". Jeg har arbejdet med teksterne for at forstå mere af, hvad det var, der gik galt i fem af menighederne, hvorfor det gik galt, og hvad vi kan lære af det.

Hvad er dine planer for den kommende tid?

Ud over min dagligdag på Cafe Kilden er jeg også ansat 15 procent som evangelist i Vestjylland, hvor jeg blandt andet deler bogen *Hvad skal jeg med Jesus?* ud i områder med få kristne. Her skal jeg i gang i to nye, mindre byer, hvor der intet kristent arbejde er: Strellev og Lyne og også her forsøge at få kontakt med nogle lokale.

Er der noget, som har glædet dig særligt på det seneste?

At vi får flere brugere på Cafe Kilden og har en kerne af trofaste frivillige. Det er en stor gave for Cafe Kilden.

Det glæder mig også, at vi i LM har et "Han lever"-fremstød, hvor flere kredse arbejder med evangeliserende tiltag.

Er der et forbøns- eller takkeemne, du gerne vil dele?

Bed om åbne hjerter for evangeliet i Strellev og Lyne.

Bed om Guds nærvær på Cafe Kilden og om, at brugerne må få livsforvandlende møder med Jesus.

Hvad laver du i fritiden?

Jeg nyder naturen, en løbe- eller svømmetur, og når tiden er til det også en "herre-walk-and-talk" og en tur med fiskestangen.

Er der et bibelvers, du er særligt glad for?

"For før verden blev grundlagt, har Gud i ham (Jesus) udvalgt os til at stå hellige og uden fejl for hans ansigt i kærlighed" (Ef 1,4).

Kan der tænkes noget bedre sted at få lov til at stå? Foran Guds ansigt i kærlighed – hvilken nåde og rigdom vi ejer i Jesus og troen på ham.

TEMA: LM – EN MISSIONSFORENING

I LM har folk altid haft et særligt hjerte for, at evangeliet skal nå alle mennesker og alle kulturer.

I dag er det globale udsyn indlejret i traditionerne og LM's dna – og måske lægger vi ikke så meget mærke til den plads, international mission faktisk har i LM.

Hjertet for global mission må fremelskes generation efter generation, og det kan være udfordrende at engagere folk i noget, som foregår i en anden verdensdel. For vi har brug for at se, mærke og lugte missionen for at blive motiveret til at investere os i den.

Vi har alle et kald til mission, og det er ikke kun den betalte missionær, der skal fremme Guds rige.

SARA OG JESPER HANSEN, SIDE 26